

GASTRONOM

2

HOTELOVÁ ŠKOLA
Frenštát pod Radhoštěm

Příspěvková organizace
Moravskoslezského kraje

2023/2024

Obsah tohoto čísla časopisu GASTRONOM:

Vše staré jednou končí...	3
Rozhovor s panem ředitelem	4
Den otevřených dveří	5
Ochutnávka Vánoc	6
Maturitní ples tříd H4, CR4 a P2	8
Soutěž Mladý průvodce	10
Erasmus č. 2 aneb „Jupííí do Řecka!“	13
Praxe žáků třídy H2	15
Projektový den třídy C2 - Francouzské dezerty	16
Barmanská soutěž Cassovia cup	17
Praktická maturita třídy H4 - Cesta kolem světa a Alenka v říši divů	19
Marlenka Cup	21
Doporučení povinné četby od milovníka klasické literatury <3	22
...a nové začíná	23
Poslední překvapení od Kikinky <3	24

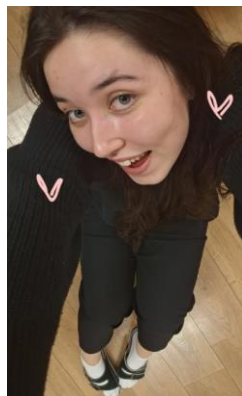
Vše staré jednou končí...

Mí věrní poddaní, tohle je začátek našeho konce, takže jsme se rozhodly, že si úvodní slovo protentokrát ukradneme pro sebe, hehehehe. Vyřešíme prvně ty formalitky; vítejte u dalšího čísla časopisu Gastronom a moc vám děkujeme za podporu. Tak, to bychom měli.

Bylo mi velkou ctí vás takovou dobu bavit. Za ty tři roky, co píšu Gastronom, se můj život dost změnil. Je takové smutné a melancholické tady mluvit o minulosti a těch letech, co jsme vám dvakrát do roka přinášely novinky z celého světa včetně morbidních faktů. Víím, že vám to bude chybět, takže protentokrát dostanete dva, které na sebe dokonce navazují! A o čem jiném bych mluvila, než o mučení? Ve středověku existoval druh mučení, kdy byli lidé za některé zločiny vhozeni do kotle roztaveného olova a takhle upálení zaživa. Ve starověkém Římě existovalo něco podobného - pokud matka zabila své dítě, byla často odsouzena k smrti a donucena vypít roztavené železo. :3 Budete mně i Hodánkovi chybět a doufám, že tyto fakty vám vystačí alespoň na toho půl roku dopředu. No, na loučení je tady hlavně Kikinka, takže já bych vám chtěla jen rychle poděkovat a mějte se krásně, mí poddaní! Má krutovláda končí! „Písk písk!“ vzkazuje Hodánek.

Milí čtenáři a čtenářata.. Jak už víte, tohle je náš poslední Gastronom. Přijde mi to jako včera, když jsme s Makískem na dvoutýdenních praxích přemýšlely, jak se vlastně takový časopis píše. Za ty tři roky jsme Vám stihly dát spousty novinek a to uděláme i dnes. Jak již víte, Vaše eko tetka Kiki má vždycky těch novinek plný kapsy. Čtyřnohý lední méda Lilinka se má pořád dobře (ti, kteří četli předešlá čísla ví, kdo to je), pořád nosím plátěné tašky do školy a moje oblíbená činnost není nic jiného než ráno při cestě do školy poslouchat hudbu. Taky tento rok s Makískem maturujem, takže běda Vám, jak nám nebudete držet palce! Myslím, že je na čase poděkovat paní učitelce Káňové a všem z redaktorského týmu, že jsem měla tu možnost pracovat na něčem tak hezkém jako je GASTRONOM. A hlavně musím poděkovat mému redaktorskému strašidylku, které jsem v tom roce 2020 měla tu možnost poznat.

Také bych chtěla přivítat naše redaktorská miminka, která převezmou naše žezla Terezku a Eli. Určitě budete úžasné holky! A takhle to tedy končí, všem přeji moc lásky, štěstí a hlavně zdraví do života. A první a poslední rada od eko tetky Kiki zní: Vždyďte sami sebou, i kdyby proti Vám šel celý svět (tak jako já MUHAHAHA). Tak nazdárěk a možná někdy v budoucnu, čtenáři mojí!

Kiki a Makí, vaše milované redaktorky <3

Rozhovor s panem ředitelem

Stala se tragédie! Náš pan ředitel bude ve své funkci tímto rokem končit, stejně jako my, vaše milované redaktorky Kiki a Maki. My jsme si tedy pro vás, čtenáře, připravili speciální rozhovor právě s ním a jakožto rada školního časopisu mu přejeme moc štěstí v životě. A teď šup šup na ten rozhovor!

Jak dlouho jste zde působil jako ředitel a jak jste si toto působení užil?

Na zdejší školu jsem nastoupil v roce 2009 jako zástupce ředitele a po roce jsem se stal ředitelem školy – tehdy ještě s názvem Střední škola hotelnictví a gastronomie. Začátky byly složité, když z ekonomických důvodů se škola musela „vzdát“ hotelu Praha v Novém Jičíně. Naopak jsem se velmi těšil na to, až zavedeme nový obor Podnikání a později obor Cestovní ruch.

1) Co vám bude nejméně chybět?

Chybět mi bude každodenní lidská a pracovní sounáležitost s žáky, zaměstnanci školy a spolupracujícími partnery školy.

2) Jaká je vaše nejoblíbenější vzpomínka na naši školu, kterou si navždy budete držet u srdce?

Těžko se mi hledají ty nejoblíbenější vzpomínky spojené s mým působením v Hotelové škole. Bylo jich hodně. Vždy budu vzpomínat na to, jak jsem byl Moravskoslezským krajem oceněn pedagogickou osobností kraje při příležitosti Dne učitelů. Toto ocenění jsem chápal jako velký úspěch Hotelové školy (tedy také žáků i zaměstnanců).

3) Jste na naši školu hrdý, popřípadě proč?

Na naši školu jsem samozřejmě hrdý a vážím si její kvality. Pozitivní vzpomínky se mi vybaví vždy, když bývalí absolventi se ke škole hlásí a referují o svých studijních a pracovních úspěších.

4) Co byla vaše nejoblíbenější pochoutka z bufetu (ať už výtvar našich cukrářek, něco ze studené kuchyně,...)?

Školní bufet Hotelové školy nabízí skvělé výrobky cukrářského centra, gastrocentra a školní jídelny. Čtenáři školního časopisu jistě pochopí, že nebudu jmenovat konkrétní pochoutku, aby autoři jiných pochoutek nebyli smutní.

5) Je něco, co byste chtěl vzkázat žákům a učitelům naší školy; nějaký tip do života, krátký vzkaz,...?

Učitelům bych chtěl vzkázat, že máme skvělé žáky a školu. Važte si toho! Žákům bych chtěl vzkázat, že mají skvělé učitele a podmínky ke vzdělávání. Važte si toho!

A můj vzkaz do života? **Usilujte o splnění svých snů! Nevzdávejte to!**

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♡

Den otevřených dveří

Jak jinak se seznámit s naší školou než na dni otevřených dveří. Ve dnech 24. a 25. 11. 2023 se na naší škole tedy dveře pro veřejnost otevřely. Navštívilo nás dohromady 450 uchazečů! Věřím, že si všichni hotelovou školu zamilovali na první pohled. Představme si tedy některé aktivity ze dne otevřených dveří.

Návštěvníci tedy svou cestu započali ve vestibulu, kde na ně již čekali žáci cestovního ruchu, kteří je provedli po celé škole. První patro zdobí krásné učebny praktické výuky, které určitě stojí za to vidět. Například učebna stolničení, kde si návštěvníci mohli otestovat svůj čich se someliéry nebo se podívat na naše školní teatendery. Ve druhém patře byla

možnost nahlédnout na pilnou práci našich šikovných cukrářek při zdobení perníčků nebo formování marcipánu do nádherných postaviček. Milovníky zdravé výživy jistě potěšila učebna vyřezávání ovoce a zeleniny, kde žáci měli možnost ukázat své kreativní dovednosti. Velikou pochvalu by si zasloužili žáci třídy H2 s jejich krásnými výsečemi slavnostních tabulí, které přilákaly oko každého, kdo vkročil do učebny číslo 10. Ve třetím patře v přírodovědné učebně si každý mladý vědátor mohl vyzkoušet spoustu zajímavých logických úkolů. U recepce se mohli zájemci dozvědět spoustu užitečných informací o domu mládeže. Dominantou celé akce byl prostor před školní jídelnou, kde žáci připravovali výtečné míchané nápoje a v kavárně probíhala příprava káv. Každému směřoval zrak na krásné perníkové cukrářské výrobky a tradiční desetikilovou vánočku.

Kromě prezentace výuky, služeb školy nebo volnočasových aktivit žáků se konaly tři kola soutěží. V soutěži „Variace motivů na vyřezaném jablíčku“ se na 1. místě umístila Amelie Burešová, na 2. místě Markéta Hlavičková a na 3. místě Kristýna Pišteková. Deset baristů soutěžilo v přípravě nejlépe našlehaného cappuccina. 1. místo obsadil Jakub Havrlant, 2. místo Ondřej Žlebek a 3. místo Yevhenij Yechkenko. V barmanské soutěži o nejlepší Piňa Coládu si 1. místo vysloužil Marek Filip, 2. místo Eliška Křenková a 3. místo Andrea Godulová. A cukrářskou soutěž vyhrála Monča Sobotová se svým Pepa Pig z modelovací hmoty.

Jako každý rok den otevřených dveří dopadl úspěšně, nejen ze strany školy, ale i ze strany veřejnosti.

Kiki P., vaše milovaná redaktorka

Ochutnávka Vánoc

Dne 30. 11. 2023 třída CR3 a CR2 odjeli společně s paní Piskořovou, paní Šilbachovou a paní Adamcovou na dlouho slibovanou exkurzi do Vídně. Společnost nám dělaly i dcery paní Šilbachové a paní Piskořové.

Naše cesta započala u školy, odkud jsme měli odjízdit v 6:00. Správně, **V ŠEST RÁNO**. Někteří jedinci vstávali už ve 3:00! Ovšem teď už jsme skutečně odjízděli v šest ráno, ne jak při naší cestě do Brna. Ehm. První zastávka byla v Olomouci, kde jsme si odskočili na toaletu, či nakoupili nějaké občerstvení do autobusu, ať nám ta dlouhá cesta nějak utíká. Musím se přidat k ostatním účastníkům zájezdu, že jsem nepochopila, proč jsme vlastně jeli přes Olomouc a nejeli rovnou směr Brno.

Cesta do Vídně nám trvala cca pět hodin, takže jsme se mohli dospát, abychom byli na Vídeň připraveni jak nikdy. První naše zastávka ve Vídni, kterou jsme měli naplánovanou, byla návštěva Haus des Meres - jedná se o 10poschoďové akvárium a v 11. patře se nachází restaurace s terasou, ze které vidíte na celou Vídeň. Ten výhled opravdu stojí za to.

Dále naše cesta směřovala ke katedrále sv. Štěpána, kde jsme měli rozchod na oběd, a abychom prvně přičichli k vídeňským trhům. Jakmile jsme se vrátili z oběda, tak jsme šli směrem Hofburg, kde jsme viděli lipicány a pokračovali dále na trhy, kde nás paní učitelky rozpustily a my tak mohli opravdu nasát vánoční atmosféru. Všude to vonělo trdelníky, punčem a perníčky. **BYLO TO NÁDHERNÉ**. Jen byla škoda, že ve Vídni nebyl sníh. Jsem si jistá, že kdyby tam byl, tak by to byla úplně jiná atmosféra.

Domlouvali jsme se zde převážně anglicky, protože němčinu nikdo z nás moc neovládá. U mě se to sešlo až tak, že tam byla nějaká slečna Slovenka, se kterou jsem se dorozuměla.

Z Vídně jsme odjízděli o půl šesté, všichni unavení ale plni vzpomínek, na které nikdy nezapomeneme.

Celý výlet příjemně zakončil Honza Křížan z CR2, když nám zopakoval, co jsme celý den dělali a jako nakonec jsme si zazpívali 'Stille Nacht'.

„Vídeň jsem si užila, konečně jsme vyjeli do zahraničí, i když jen na jeden den. Ale i tak jsem si to užila a budu dlouho vzpomínat.“ Hanka Zikmundová, CR3

„Moc jsem si Vídeň užila, bohužel jsem celou jednodenní exkurzi prosmrkala, protože jsem byla nemocná.“ Mája Šmelková, CR3

„Všude jsem hledala jahody v čokoládě, které jsem bohužel nenašla. Moc se mi tam líbilo a jako památku jsem si odvezla moc krásný vánoční hrníček od punče.“ Nicol Válková, CR3

Teri Doležalová, CR3

Zbrusu nový kurz na hotelovce!

Je to tady, milí čtenáři a čtenářata, konečně to přišlo! Po dlouhých letech, co na naší škole máme 3 kurzy - baristický, barmanský a kurz flairového barmanství se k nim přidal nováček. A to je jen dobře, protože jak říká internet: „I can only count to 4.“ Víc bych jich spočítat nevládla. Novým kurzem je kurz teatender. neboli kurz specializace na čaje a jejich správnou přípravu.

Ze začátku bych chtěla moc poděkovat Peťce Danišové, která nám díky stáži v Hemingway baru v Praze byla schopna sehnat tak šikovnou lektorku a tento kurz vlastně zařadit.

Jednalo se o dvoudenní kurz, který se konal ve dnech 22. - 23. 1. 2024 a byl pod vedením úžasné, zábavné a šarmantní Kateřiny Vymazalové.

První den kurzu jsme si prošli část teoretickou, a že toho bylo. Probrali jsme různé druhy čajů, odkud pocházejí, jak je správně připravit,... Velice mě bavilo i čaje ochutnávat a poznávat jejich chuťové profily. Z neznámého důvodu jsem snad ve všech cítila med, hmmm... Katka nám potom dokonce zadala domácí úkol - vybrali jsme si jeden druh čaje, udělali si o něm vlastní research a druhý den všem účastníkům kurzu předali, co jsme si zjistili.

Druhý den jsme začali brzy a skončili pozdě, protože jsme celý den sami připravovali nejen čaje, ale i drinky z nich. Naučili jsme se také infuzovat alkohol různými čaji. Díky tomuto také vznikl nápad zkusit infuzovat vodku Motýlím květem (čaj-nečaj - není z čajových lístků, ale z květů liány a po vyluhování má tyrkysovou barvu). Vodka po infuzování měla tmavě modrou barvu, příjemně voněla a i jinak chutnala. To byl náš takový malý experiment, ke kterému nás tento kurz inspiroval.

Ráda bych vám také podala nějaké základní informace o čaji, aby tohle nebylo jen mé bla bla bla a abyste i vy okusili trochu těch vědomostí. Samozřejmě nepochybuji o tom, že jich již máte dost, ale víc není nikdy na škodu.

- Za „čajové metropole“ se považují hlavně Čína (produkce např. čaje Pu Erh), Japonsko (Bancha, Kukicha, Sencha, Gyokuro, Matcha,...), Srí Lanka (Cejlon - Earl Grey), Indie (Darjeeling a Assam) a Taiwan (Oolong).
- Historie čaje dle povídek sahá až do r. 2737 př. n. l. Starší než vaše prababička, že?
- Základní typy čajů jsou bílý, zelený, polozelený, černý a Pu Erh.
- Čajovníky lze dělit na tři druhy - čínský, assamský a indonéský.
- Čím víc písmen má zkratka čaje, tím je kvalitnější.

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♡

Maturitní ples tříd H4, CR4 a P2

Ach, ten maturitní ročník je ale náročný... Víte ale, co bylo ještě náročnější? Organizace našeho maturitního plesu! Ten proběhl 9. 2. 2024. Vás ale určitě zajímá i téma - „Karneval v Benátkách“. A víte, co za celebrity se jej také zúčastnila? Ne? Vážně? Je vám určitě moc známý, pokud pravidelně čtete Gastronom. Dámy a pánové, poprosím o potlesk proooo... Hodana!

„Písk písk, Maki přede mnou celý plánovací proces tajila, takže pro mě veškerá výzdoba i program bylo překvapení. Překvapení to ale bylo moc příjemné, protože se tam objevila moje oblíbená barvička - fialová! Dekorace byly laděny do tmavě fialové, zlaté a černé barvy. (Mimochodem, určitě jste si všimli, že mluvím více vytříbeně. Začal jsem číst knihy. Písk písk.)

Program začal úvodní řečí té paní, co s námi byla v Mikulově - myslím, že se jmenovala Simona Káňová a celou akci moderovala, a pana ředitele v doprovodu dívky ve fialových šatech. Všem to moc slušelo. Potom vystoupila taneční skupina, jejichž choreografií vytvořila jedna ze studentek Hotelové školy. Bylo to vizuálně velmi uspokojivé a já bych se to určitě nikdy nenaučil. Však víte, nejsem sportovní typ.

Nadále akce pokračovala tzv. šerpováním všech maturitních tříd v pořadí CR4, P2 a ti nejlepší nakonec ... H4! Ano, správně, můžete až z tohoto listu papíru cítit můj favouritism. Nejvíce se mi líbil nástup tří holek z CR4, které šly na písničku ze Shreka a taky nástup tří kluků, kteří šli na Sloník Toník. No, a taky samozřejmě nástup mé mámy - vaší oblíbené redaktorky Maki H., která nastupovala na Break Stuff od Limp Bizkit. Ten nástup byl můj oblíbený, protože jsem byl jeho součástí, muhehehehe!

Co se jídla a pití týče, tak můj oblíbený drink byl Moonlight! Samozřejmě nealkoholická verze, nemůžu pít, když řídím. Jsem přece zodpovědný řidič, inspirujte se mnou! Hmmm, a jídlo.. Já mám moc rád guláše, takže jsem si pošmákl. Díky páni mistři a kuchařičci!

Rád bych také vyzdvihl úžasná vystoupení tříd CR4 a H4. CR4 předvedla úžasnou jacksonovskou záležitost, za kterou by se ani jeho osobní tanečníci nemuseli stydět. H4 ve svých programech představili například to, jak to probíhalo za dob distanční výuky a nebo na konci vtáhli celou třídu na parket, aby si užili společný okamžik.

No a co potom? Čas na gambuuuu!! Byla tombola! A vyhrál jsem zlatou vonnou svíčku! Přisáhám, že jsem byl největší gambler z celého sálu.

Po celou dobu plesu dělala hudební doprovod skupina REVMATIK, které bych taky moc rád poděkoval, stejně jako všem organizátorům i hostům a zákům. Můj první ples byl skvělý!!”

Maki H, vaše milované redaktorské strašidlo a Hodan ♡

Soutěž Mladý průvodce

Dne 15. 2. 2024 se konal další ročník soutěže Mladý průvodce, tentokrát na téma „Bedřich Smetana 200“ neboli 200 let od narození našeho nejznámějšího hudebního skladatele Bedřicha Smetany. Tak se připravte, protože tento ročník byl vážně bomba a já vám přináším exkluzivní rozhovor s Andreou Godulovou, která se soutěže zúčastnila jakožto součást našeho oblíbeného dua spolu se skvělou Markétou Slovákovou!

„Tak co Andy, jaké bylo ranní vstávání a cesta?“

„Úmorné, to mi věř, vstávaly jsme snad před pátou. Pak jsme se nachystaly, psychická příprava se mimochodem moc nedařila, a šly jsme hledat paní učitelku Mertovou, která jela s námi. K našemu překvapení s ní byl i Nikolas, proč, to je nám dodnes záhadou. Pak jsme se ale už vydali na cestu do SŠ Společného stravování v Ostravě -

Hrabůvce, kde se soutěž pořádala. V autě jsme chtěly ještě nabýt poslední vědomosti o UNESCO, na které byl

zaměřený letošní test; to se také ale moc nedařilo, protože Maky je ze čtení v autě špatně a já se nesoustředila, tak jsme se na to nakonec vybodyly. Na místo jsme dorazily jako první ze soutěžících a hned nám přiřadili, kolikáté půjdem. Dostaly jsme číslo 4. Pak byl ale už čas na svačinku, kterou nám poskytla SŠSS, a že byla dobrá. Bageta s nugetkami byla super.“

„A pak už přišlo na soutěž, že? Pověz mi o tom průběhu.“

„Jo, pak jsme se už oblékly do profesního oblečení, zkontrolovaly, jestli naše prezentace funguje jak má a čekaly jsme na ten vědomostní test o UNESCO. No, možná jsem ho trochu pokazila, ale to se taky občas stává i těm nejlepší. Následovalo oficiální zahájení, o které se postarala ředitelka SŠSS. No a potom... Potom už to začalo. Byly jsme hrozně ve stresu, protože jsme si myslely, že to nemáme ani zdaleka tak dobré jako minulý rok, zvládnout jsme to ale musely. Než jsme přišly na řadu, tak jsme se oblékly do našich kostýmů a naposled si vše prošly. Pobraly jsme také naše upomínkové předměty, kterých, jak hned poznáte, byla fakt kupa, a vyšly jsme před porotu. Nesly jsme snad tuny věcí, mezi nimiž bylo lepoprelo, které zobrazovalo místa a památky, jež jsme následně představily v naší prezentaci, bednu svatebních koláčků pro každého z porotců, neprodejné dřevěné turistické známky Smetana 200, které pro nás zařídila paní Mertová, za což jí moc děkujeme, ale to nebylo vše!

Nesly jsme totiž také litr a půl speciálního piva Bedřichova jedenáctka z minipivovaru Veselka. Asi si dokážete představit ty překvapené obličeje všech v porotě i publiku. Pak jsme ale už začaly prezentovat a přísahám, že skoro bez chyb. Mimochodem,

při hodnocení nám všichni porotci řekli, že bychom měly hrát v divadle. Pokud nedáme maturitu, tak to s Maky budeme zvažovat.”

„A co nějaký vtipný moment z toho dne? Zůstalo ti něco v paměti?”

„Ano, dokonce dva. Jeden přímo z chvíle, kdy jsme prezentovaly. Začínaly jsme tím, že já si tam huhňala slova z říkanky a Maky mě vyrušila, co si prý huhňám. Pak ale přišlo uvědomění, že nemá v ruce prezentér. Pro ty, co neví, tak je to taková ta malá věc, kterou se dají přepínat slidy. No, ale k věci, pak pro ten prezentér utíkala a vypadalo to hrozně vtipně. A co se druhého momentu týče, tak součástí kostýmu Maky byly rukavičky. V jednu chvíli si je se slovy Nesmím si je zapomenout nasadit dala za pas. Na co asi zapomněla a přišla na to až na konci prezentace?”

„Jak že jste nakonec dopadly?”

„Neuvěříš. Tenhle rok jsme konečně vyhrály 1. místo! Ani nevíš, jak nadšené jsme z toho byly. Dostaly jsme spoustu cen, včetně našeho milovaného duhového deštníku a taky pohár, to je ale vedlejší, ten deštník je nejlepší! No, ale z toho poháru jsme si potom daly vítězný drink - 7UP. Teda, hned po tom, co jsme se stavily oslavit naše vítězství v mekáči.”

„Tak jo Andy, máš ještě nějaké doplnění a pocity než rozhovor ukončíme?”

„Jsem ráda, že jsme konečně vyhrály. Daly jsme do toho vážně moc práce a úsilí. Je skvělé, že jsem tuhle zkušenost mohla prožít zrovna s Maky.”

„A měli super svíčkovou, hlavně to maso! A taky flairovou show jejich studentů!” křičí Maky z chodby.

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo♡

Dva články o Erasmus+ za cenu jednoho!

Erasmus+ „Poznáváme řeckou gastronomii“ část 2.

Naše škola se již podruhé zúčastnila projektu Erasmus + „Poznáváme řeckou gastronomii“, v termínu 2. 3. - 15. 3. 2024 tentokrát v doprovodu pana Majera.

Jejich cesta započala v Ostravě na hlavním nádraží, odkud jeli vlakem do Brna a z Brna vlakem do Bratislavy, odtud letěli do Soluně.

Druhý turnus erasmu se od toho prvního nějak výrazně neliší. Navštívili stejné památky a turistické atrakce, jediná rozdílnost byla, že se vylepšily praxe. Navštívili kostel Hagia Sophia, Byzantské muzeum, staré město. Navštívili i vodopády v městě Edessa, termály v městě Pozar.

Ovšem ne vše se dá vyčíst z fotek školního facebooku, proto se zeptám svých spolužaček, které strávily dva týdny v kouzelné Soluni. Jedná se o žákyně třídy CR3 Máju Šmelkovou a Niky Válkovou.

Jak se Vám líbilo v Soluni?

MÁJA: Bylo to super a moc jsem si to užila.

NIKY: Moc se mi tam líbilo.

Jaká byla Vaše nejoblíbenější památka či turistická atrakce?

MÁJA: Nejvíce se mi líbila plavba lodí a výlet na Bílou věž. Také nesmím zapomenout na naše oblíbené místo s holkama, a to byl náš oblíbený zmrzlinář.

NIKY: Nejvíce se mi líbily lázně a vodopády, ale přímo v Soluni jsem si moc užila projížďku pirátskou lodí.

Co jídlo? Užily jste si?

MÁJA: Jídlo bylo dobré, ale mrzelo mě, že se některé pokrmy opakovaly.

NIKY: Až na špízy a hranolky celkem jo. Ochutnali jsme i chobotnici, která ale většinou nechutnala, ani mně, ale dělali nám i kuře s bramborovou kaší a to mi velice chutnalo.

Kdybyste dostali ještě příležitost se do Soluně vrátit, jely byste?

MÁJA: Určitě ano.

NIKY: Možná s rodinou nebo s někým jiným jo.

Jak probíhaly Vaše praxe? Měly jste celkem změnu, narozdíl od nás.

NIKY: Ráno po snídaních jsme se šli převléct a já s Májou coby studentky cestovního ruchu jsme měly praxe na našem hotelu. Ze začátku nám ukazovali, jak to u nich funguje a potom jsme s Májou dělaly samy check-in a check out, samozřejmě vše pod jejich dohledem, protože celý systém měli v řečtině. Někdy jsme i načítaly karty a dávaly je do regálku, kam patřily.

Erasmus č. 2 aneb „Jupííí do Řecká!”

Vše započalo 2. března tohoto roku, a to v Ostravě, ze které se žáci vlakem dopravili do Brna. Z Brna poté vlakem tentokrát do Bratislavy. No a z Bratislavy už rovnou do Soluně, ze které už byli žáci dovezeni na určená pracoviště autobusem.

Na začátku i na konci stáže žáci podstupovali ceremoniál, který je na začátku seznámil s organizací ipodomi. Taktéž byli seznámeni s průběhem své stáže. Byly jim předány informace, kde budou pracovat a co budou dělat. Na závěrečném ceremoniálu jim byly předány certifikáty.

Po dobu své stáže na různých pracovištích žáci získávali zkušenosti v aktivitách ke svému studovanému oboru. Studenti cestovního ruchu si vyzkoušeli práci na recepci díky čemuž určitě nejen rozvíli své zkušenosti, ale taky komunikaci. Cukráři a kuchaři se rozdělili do restaurací, kde se naši žáci stravovali. No a hotelováci? Ti si mohli například vyzkoušet práci pokojských. Zjistili, že to vlastně není až tak jednoduché. Po malém rozhovoru s Kačou jsem se dozvěděla, jak rychle musí pokojské pracovat, a co všechno musejí dělat pro přípravu pokojů.

Na stáži si všichni účastníci nádherně vyzkoušeli, jak se liší české hotely od těch řeckých. Rozdílnost v gastronomii, i přípravě pokrmů.

Samozřejmě, že je tam nijak nechtěli srhat, takže nepracovali nonstop. Naopak to bylo právě volnější, aby si mohli také naplno užít krásy Soluně. Stali se z nich takový naši výletníci. Prošli si spoustu krásných míst a památek, takže posílili nejen jejich vědomosti ve studovaném oboru, ale také geografické a historické zkušenosti.

Jedno z krásných míst, které navštívily byl kostel Agios Dimitrios. Samozřejmě nesměla chybět rotunda sv. Jiřího, Galeriov oblouk nebo byzantské hradby. Projížďka lodí Arabella taktéž nezklamala. Zajímavé místo pro zúčastněné muselo být také vězení, do kterého bych se také chtěla podívat, kdyby byla příležitost. Organizace Erasmus si také pro studenty připravila zajímavé výlety do přírody, a to konkrétně vodopády Edessa, termály Loutra Pozar, ve kterých se žáci měli možnost koupat, ale pouze třicet minut, takže to je trošku zklamalo. No a v neposlední řadě výlet do jeskyně.

Taky jsem se samozřejmě zeptala našich účastníků, na jejich zážitky a pocity. Moje zvědavost mi prostě nedala!

No a co Kači, jak sis to užila?

Kača: Určitě to byla dobrá zkušenost, ale znovu už bych nejela.

No a co jídlo? Pověďte! Přehánějte!

Kača: Ze začátku dobré, ale pořád jsme tam jedli jenom špízy a hranolky, takže teďka chvíli hranolky nechci ani vidět. Taky Řekové všechno dělají v olivovém oleji.

Anet: Nic moc. Sice jsem jim řekla, že nejím maso, ale oni neberou mořské plody jako maso, takže mi dávali klidně i chobotnice.

No a jaká byla cesta zpátky domů? Těšili jste se?

Kača: Docela jo. Už mi chyběla moje postel. Navíc cesta zpátky byla poměrně stresující a únavná, takže jsem se hodně těšila na to, až konečně dorazím domů a odpočinu si.

Nic však netrvá věčně, a tak se po dvou týdnech museli všichni rozloučit z Řeckem. Pro některé to bylo těžší než pro ostatní. Určitě to byla dobrá zkušenost nejen pro další školní léta, ale i do života.

Teri Doležalová, CR3 a Eliška Kývalová, H2

Praxe žáků třídy H2

Všechno odstartovalo v únoru, kdy se třída H2 rozdělila do skupinek a vybrala si svá pracoviště. Byl to ze začátku trochu boj, ale nakonec se vše nějak vyřešilo.

My jsme si s Elunkou vybrali Soláň a už po prvním dnu jsme věděly, že to bylo dobré rozhodnutí. Nejen, že nás přivítala neuvěřitelně příjemná atmosféra a interiér hotelu, ale také personál. První týden jsem já šla do kuchyně a ona do obsluhy. Během prvních dvou minut jsem byla okamžitě zapřažena do práce, takže jsem se nenudila. (O bramborách se mi zdálo ještě další dva týdny :D). Když jsme zrovna nepracovaly a měly jsme volno, většinou to skončilo tak, že jsme se s Elunkou rozplácly k ní na postel a sledovay filmy. Sice nám všichni říkali, ať jdeme ven, ale to nás moc nelákalo.

Nejlepší na tom bylo asi jídlo. Kuchaři se tam o nás opravdu hezky starali. Sice ty porce byly veliké, ale nějak jsme to vždycky zvládli.

Stejně jako praxe minulý rok, i tenthle rok nás něčemu novému přiučil. Nejen rozdíl, jak to funguje na různých hotelech, ale také jako studentům druhého ročníku, už v nás mají větší důvěru. To znamená, že jsme si mohly vyzkoušet nové věci. Obě jsme se s Elunkou shodly, že pokud by to šlo, chtěly bychom tam i příští rok.

Nijak odlišně na tom nebyli ani naši spolužáci a kamarádi Radan, Kača, Vali a Libor. Avšak náš neohrožený Libor podlehl hrůzně nemoci a musel z praxi odjet ještě před tím, než začali pracovat. Zatímco Libor se jel domů léčit ostatní bojovníci zůstali na palubě hotelu Clarion v Ostravě. Díky tomu, že tam Radan měl praxe i minulý rok, tak si ho personál stále pamatoval.

Samozřejmě nechybělo průběžné volání mezi Clarionem a Solání, abychom měli jistotu, že nikdo kromě Libora už nepadl. Stejně jako minulý rok Radan nemohl vynechat jídlo, které si vychvaloval. Samozřejmě to by nebyl on, aby to nepopsal slovy: „Chálka jak svině.“

Za celých těch deset dní se tým Clarion vypořádal se dvěma akcemi, které velmi obstojně zvládl. Všichni se férově prostřídali jak v kuchyni, tak v obsluze. Celkovou zkušenost hodnotili 8/10. Sám Radan nám však přiznal, že by to bylo lepší, kdyby tam měl Libora.

Jako poslední jsme vybraly holky Vali a Kamču, které spolu válčily na hotelu Duo. Holky pracovaly samostatně. Vyzkoušely si práci v obsluze, ale také za barem. Zkusily si míchání drinků, ale i přípravu káv. Co jsem se tak doslechla, tak holky říkaly, že neměly nějaké velké akce. Lidí bylo normálně, takže je tam nijak neuhnali.

Personál prý také nezklamal, ale to už víme od holek z minulého roku, že na hotelu jsou příjemní lidé a dobře se tam pracuje. Holky svou zkušenost zhodnotily také 8/10, takže myslím, že to nebylo vůbec špatné.

Já osobně bych praxe tohoto roku ohodnotila velmi kladně. Věřím, že by se mnou spousta mých přátel souhlasila, i když ne vždy vše vyšlo podle plánu. Proto bych chtěla všem čtenářům vzkázat to, aby se nezalekli, když se něco nezdaří, a právě naopak se tomu postavili.

Eliška Kývalová a Ludmila Horáková, H2

Projektový den třídy C2 - Francouzské dezerty

12. 3. 2024 o půl osmé ráno započal projektový den žáků třídy C2 na motivy knihy Cukrárna v Paříži od Julie Caplinové, jejíž knížky mají čtenáři po celém světě.

Tento projekt také sloužil jako propojení technologie, surovin a českého jazyka. Žáky měly pod dozorem paní učitelky Renáta Tomečková, Zdeňka Bizoňová Veličková a Monika Sedláková. Abychom pochopili, proč zrovna toto téma, je nutné si velice stručně objasnit děj této knihy.

Příběh knihy Cukrárna v Paříži je o ženě jménem Nina, která by se chtěla osamostatnit a najít si práci, která by jí bavila. Když se jí tedy naskytne cesta do Paříže neváhá a pomáhá zde svému známému Sebastianovi, do kterého byla kdysi totálně zaláskovaná, s přípravou kurzů pro cukráře a zde už tedy začíná její životní příběh.

Žáci pekli dezerty přímo z knihy od Caplinové. Například cukrářský výrobek jménem Éclair. Jedná se o podlouhlé pečivo z odpalovaného těsta, plněné krémem a opatřené polevou. Nebo všem známé makronky. Nakonec si naši malí Francouzi upekli krásný dort, který prezentoval obal knížky a myslím, že to zvládli na jedničku!

Věřím, že pro žáky to byla skvělá zkušenost a že měli možnost nahlédnout do cukrářských divů Francie přes otevřená vrátka této jistě zajímavé knihy.

Kiki P., vaše milovaná redaktorka

Barmanská soutěž Cassovia cup

19. 3. tohoto roku se psal den, kterým začala osudová a dobrodružná cesta Miriamy Malinové za pokladem v podobě poháru za vítězství v barmanské soutěži CASSOVIA CUP. Jestli tato cesta ale byla úspěšná, to se dozvíte až na konci tohoto článku, ve kterém vám o této cestě Miri popovídá.

„V úterý 19. 3. jsme se já a Peťa (Petra Danišová) v doprovodu paní učitelek Ranochovej a Pítuchovej vydaly na snad nekonečnou cestu do mého tzv. hometownu na Slovensku. Na Košice bych napsala ódu, ale nejsem básník. Na tu čtyř a půl hodinovou cestu právě naopak, ta byla na můj vkus až moc dlouhá.

Pak jsme ale dorazily a byly ubytovány na Domově mládeže Hotelové akademie Košice, poté nás čekalo odpočinkové odpoledne, při kterém jsme si prošly památky Košic a dokonce jsme navštívily moji babičku. Jinak jsme v ten den nic nedělaly, po tak dlouhé cestě jsme si takový odpočinek zasloužily.

Ve středu po probuzení jsem si uvědomila, že nastal den D. A také, že budu soutěžit proti asi 50 lidem z pěti různých zemí - Česko, Slovensko, Maďarsko, Chorvatsko a Slovinsko. Soutěž sama o sobě začala v 9 hodin a trvala celý den, konec totiž byl až v podvečerních hodinách. Pořadí jsem si vylosovala skvěle, byla jsem 31., takže někde uprostřed. Peťa šla už 7.

Míchali jsme nápoje ve dvou hlavních kategoriích - soft drink (nealkoholický) a long drink (alkoholický). Při vymýšlení názvů mých drinků jsem se inspirovala kapelou Green Day, tak se dokonce jmenoval můj soft drink. No a long drink? Vybrat název pro mě bylo docela dilema, tak jsem jej pojmenovala Dilemma podle jejich písničky. Peťa se také inspirovala písničkou při výběru jména jejího long drinku - Cheri Cheri Lady. Soft drink pojmenovala po princezně - Sleeping Beauty. Po našich (snad) skvělých

výkonech jsme šly na oběd, byl dobrý, to se po tak stresujícím dni hodilo. A stejně tak dlouhá přestávka, návštěva nákupního centra a taky zasloužený mekáč.

Vyhlášení bylo v již zmíněných podvečerních hodinách. Začalo to dlouhými uvítacími proslovky a poté se začaly rozdávat ceny ve třech kategoriích - bronzové pásmo, stříbrné pásmo, zlaté pásmo. Peťa se stejně jako minulý rok umístila ve zlatém pásmu, jsem na ni moc hrdá, hehe. No, a první tři ze zlatého pásma se stali absolutními vítězi.

Ani netušíte, jak překvapená jsem byla, když mě ohlásili jakožto držitelku 3. místa.

Nadále se předávalo ocenění za nejlepší drink s použitím alkoholu značky Juniperus, jednoduše řečeno, nejlepší drink z borovičky. Jednalo se o ocenění hlavního sponzora Old Harold. K mému ještě většímu překvapení jsem tuto kategorii vyhrála také!

Učitelky na nás byly hrdé, stejně tak i moje rodina, která se na můj výkon přišla podívat a podpořit mě.

Poslední ocenění udělovala Živnostenská komise Slovenské republiky, což byl další hlavní sponzor. Nebudete mi věřit, já si taky nevěřím, když tohle říkám, ale ... Tohle jsem vyhrála také! Chápete to? Já taky ne.

Káždá z nás dostala obrovskou hromadu dárkových balíčků, medaile, poháry, diplomy, vlastně vše, na co si dokážete vzpomenout při slově výhra. Třešničkou na dortu byl raut, kde jsem se přecpala k smrti!

A poslední den ... 21. 3. jsme se probudily, sbalily věci a vydaly se na předlouhou cestu zpět do Frenštátu. Shout out paní učitelce Pituchové, která nás pozvala na oběd. Ona i paní Ranochová jsou frajerky. ☐

Celá tahle cesta za vítězstvím byla náročná. Měsíc v kuse jsme se na tuhle soutěž připravovaly a myslím, že to vážně stálo za to. Získala jsem spoustu nových zkušeností a především vzpomínek, které si budu navěky uchovávat ve svém srdíčku."

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♡

Praktická maturita třídy H4 - Cesta kolem světa a Alenka v říši divů

10. a 11. 4. 2024 proběhla na hotelové škole praktická maturita stevardů a stevardek ze třídy H4. Za podpory našich pilotek paní Eliášové a paní Ranochové, bez kterých bychom si praktickou nemohli ani představit, jsme za tyto dva dny společně připravili Cestu kolem světa. Náš palubní tým byl rozdělen na dvě střediska, které jistě jako žáci hotelové školy znáte.

Výrobní středisko si naplánovalo cestu kolem sedmi zemí: Řecko, Itálie, Španělsko, Velká Británie, Mexiko, Japonsko a Francie. Anetka Blizňáková hosty provedla výraznými chutěmi slunného Řecka. Tobi Vyvíal roztančil chuťové pohárky italskou kuchyní. Krásy Španělska si vzala na starost Luci Golová. Velká Británie zazářila pokrmů Vašíka Gajduška. Ostré Mexiko zkotila Luci Šmahlíková. Do výjimečné japonské kuchyně se pustil výjimečný Jareček Hruška a neodolatelnou Francii nám představila Barča Radková. Ano, vím, že to pořadí zemí nedává smysl, nesudte mě. Vedoucí tohoto střediska byla již zmiňovaná Barča Radková. Hosté z těchto zemí mohli ochutnat spoustu výborných pokrmů jako například širokou nabídku sushi, tzatziki, churros nebo domácí paštiku s brusinkami a mnoho dalšího.

Odbytové středisko jehož vedoucím jsem mimochodem byla já Kiki Pišteková nabízelo hostům řadu služeb pro příjemnější letu. Na začátku naší cesty Kamča Štefková přivítala všechny hosty aperitivy a krásným úsměvem. Fíla Janošec si připravil tři druhy míchaných nápojů, které si každý zamiloval hned na první pohled. Znalým expertem na vína a piva byl pan Kája Ostružka. Pro řidiče si Davča Přeček připravil domácí výborné nealkoholické nápoje. Palubním baristou byl Ondřej Vaněk a chlubil se na jedničku udělaným latté art. A "ohnivou show" měla na starost Kiki Pišteková (JÁ!!!) a dokázala to i bez toho, aby se v letadle musel hasit požár! Ve čtyři hodiny ještě na hosty čekala dražba o OBROVSKÝ croissant domácí francouzské výroby.

No, a o týden později si touto stejnou náročnou a strastiplnou cestou prošla i druhá skupina (jo, jsme velká třída). No a vy už musíte tušit, kdo je její součástí. JÁ! Ehm ehm, a taky samozřejmě Hodánek, který na nás po celou dobu dohlížel buď z poličky nebo z mé kapsy.

My jsme si vybrali téma docela nezvyklé, a to právě Alenka v říši divů. Určitě se ale nebudete divit, když vám povím, že jsme byli až tak skvělí, že na raut jsme se proměnili v postavy z tohoto světa.

Já, Tydlidýn, jsem šéfovala v kuchyni. Pod mým vedením jsem měla úžasnou Tydlibandu - Tydlíduma - Adélu Frankovou, poté trio Tydlivína - Terku Klosovou, Tydlivína - Adama Černína a Tydlidama -

Kubíka Bortela a v neposlední řadě také Tydlidama - Petru Danišovou a Tydlivíma - Marianu Toflovou. Chci jim všem moc poděkovat za spolupráci. Jste skvělí!

No a kdo šéfoval obsluhu? Nikdo jiný, než Alenka. Pokud čtete Gastronom, tak ji znáte již jako prince Krasone. Naše Alenka se proměnila v Aleňáka, Šimona Nytru, který měl na starosti flambování. Ten měl taky skvělý kolektiv - u vstupu přivítala hosty Bílá královna - Adéla Slívová s aperitivy, o nealkoholické nápoje se postarala její sestra, Srdcová královna, kterou ztvárnila Adéla Pospěchová, o míchané nápoje se postarala naše Kloboučnice - Maxa Kubánková, o kávy zase Bílý králík - Míša Štefková. Po celou dobu se na rautu také zjevoval a zase mizel kočičák Šklíba - Terka Barošová s nabídkou vína a piva.

Sice jsme světové kuchyně neměli tak dané jako skupina předešlá, ale měli jsme jedno hlavní zadání - červená a bílá jídla. Myslím, že to se nám perfektně povedlo, ale to posuďte sami.

Na konci jsme ještě dražili 50 makronků od královských cukrářů a řeknu vám, byl to úspěch!

I přestože to bylo náročné, tak jsme si naši první maturitní zkoušku všichni užili a po rautu se přecpali k prasknutí. Mňam!

Jo a všichni jsme prošli!

Kiki a Maki, vaše milované redaktorky <3

Marlenka Cup

Dne 16. 4. 2024 se v Opavě konala soutěž Marlenka CUP. Soutěže se zúčastnily dvě žačky z třídy C3, Hanča Hrachová a Šárka Hrachová. Jejich doprovodem byla paní mistrová Miroslava Pítrová a zástupkyně ředitele paní Andrea Tobolová. Zeptala jsem se obou slečen, zda by nám mohly povykládat, jak soutěž probíhala.

V 6:00 se vyjždělo z Hotelové školy ve Frenštátě. Do Opavy jsme společně dojely kolem 8 hodiny. Když jsme přišly do budovy, kde se soutěž konala, společně s ostatními jsme

si vylosovaly pořadí, v kterém budeme soutěžit. Téma soutěže pro tento rok byl Sachr korpus nebo Vídeňský korpus doplněný typickou chutí pro tyto korpusy a čokoládou. Každý soutěžící měl 4 talíře a 40 minut na výrobu. Po vylosování pořadí jsme se šly převléknout do šatny. V 8:30 začalo zahajování soutěže a v 9:00 začali soutěžit první dva soutěžící. Soutěžilo se po dvojicích. Každý soutěžící měl na přípravu věci a surovin a na úklid jenom pět minut. Celkem soutěžilo 14 lidí. Všichni soutěžící měli zajímavé výrobky a ještě zajímavější postupy. Poslední dva soutěžící odsoutěžili kolem 3 hodiny odpoledne. Potom jsme měli hodinu čas před rozhodnutím poroty. Nabídlí nám něco na pití a k tomu zákusek. Mezitím, co jsme soutěžili, jsme dostali snídani a oběd. V 16:00 začalo vyhlášení soutěže. Po vyhlášení si všichni sbalili věci,

převlékli se do civilu a jeli domů.“

Šárka se umístila na 6. místě a Hanča si vybojovala krásné 2. místo. Holky byly moc šikovné a za celý náš redaktorský tým bychom jim chtěli pogratulovat ke krásnému umístění. Věřím, že obě mají před sebou zářnou a sladkou budoucnost.

Kiki P., vaše milovaná redaktorka

Doporučení povinné četby od milovníka klasické literatury <3

Vzhledem k tomu, že tento rok s Kikinkou maturujeme, tak jsem si řekla, že by nebylo na škodu budoucím maturantům doporučit povinnou četbu. Dovolila bych si říct, že jsem pro vás vybrala ty nejvíce čitelné věci, které naše škola má uvedené v seznamu povinné četby.

Doporučení č. 1 - Farma zvířat (G. Orwell)

Pokud si to tam nedáte, tak jste přišli o maturitu zdarma! Bude vás bavit. Orwell píše srozumitelně a chytlavě. Kniha je alegorií na teror totalitního režimu. Děj vám uteče rychle, několikrát vás šokuje, budete mít husí kůži. Při poslední části, kde se objeví Boxer, jsem si musela dát přestávku a rozdýchat to, a to toho zvládnu hodně. **Dejte si to tam!** (Ehm ehm, přečtete si i 1984, to vás bude bavit ještě víc - v četbě to bohužel nemáme.)

Doporučení č. 2 - O myších a lidech (J. Steinbeck)

Krutý a smutný příběh o omezeném Lenniem, který rád hladí hebké věci a nezná svoji sílu a jeho kamarádovi Georgovi, který jej před zlými věcmi chrání za každou cenu. *Vážně, za každou cenu...* Budete plakat, vsadím na to krk.

Doporučení č. 3 - Velký Gatsby (F. S. Fitzgerald)

Možná trochu delší, ale vhodné i pro NEčtenáře díky perfektnímu filmovému zpracování, které vás bude bavit! Jedno z mála děl, kdy film vážně stačí. Ano, i zázraky se dějí, milí čtenáři. Dobře se vám bude mluvit i o autorovi a tzv. ztracené generaci.

Doporučení č. 4 - Spalovač mrtvol (L. Fuks)

Brutální, morbidní, ZÁBAVNÉ! Tady vám to překvapení a tajemno ponechám a víc nepovím.

Doporučení č. 5 - Bajky (J. de la Fontaine)

Chci pro vás jen to nejlepší, tak vám doporučuji Bajky! Nepotřebujete to číst, dokud víte, co je to bajka a dokážete poznat skrytý význam a poučení pod např. žábou, která se nafukuje, aby vypadala jako někdo jiný a pak praskne. Jednoduché dílo, u maturity byste to zvládli.

NEdoporučení č. 1 - Cizinec (A. Camus)

Lidem bez zájmu pro klasickou literaturu bych tohle dílo nedoporučila. Je docela náročné a i když se o existencialismu a autorovi dobře mluví, tak se vám to bude číst špatně.

NEdoporučení č. 2 - Hamlet (W. Shakespeare)

Dle mého názoru jedna z nejzajímavějších Shakespearových her. Jsem hrdý hater Romea a Julie, takže asi tak. Hamlet má narozdíl od tohoto díla ale spousty filozofických pasáží. Děj je hrozně zajímavý a občas se vám z něčeho začnou kvůli smíchu podlamovat kolena (Nevěřím tomu, že se lidé nesmějí pasáží: „**Jsem zabít!**“ (padne a je mrtev) nebo Hamletovu sledování mraků, ale nestojí vám to za louskání toho, jak je dílo psané.

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♡

...a nové začíná

Ahojky, čtenáři! Mé jméno je Eliška Kývalová, ale preferuju Eli. Docela jemné a princeznovské jméno pro někoho, kdo má permanentně vražedný pohled, ale nebojte, jsem velmi mírumilovné stvoření, které rádo čte a píše fantasy. Co bych vám tak o sobě pověděla, hmmm? No, takže, studuju obor Hotelnictví a jsem v druhém ročníku. Jak už jsem tady zmínila, jsem neuvěřitelný bookworm. Miluju čtení i psaní knih. Musím sama uznat, že psaní článků do časopisu je úplně jiné, než psaní fantasy a vymyšlené děje za pochodu. Taky miluju hudbu, bez sluchátek den nepřežiju, ale to už asi většina z nás. Miluju dobré a exotické papání. Jsem velmi otevřená, když jde o jídlo a ráda zkouším nové věci. Nejsem perfektní člověk a ne vždycky se mi všechno povede, ale jsme jenom lidé přeci a děláme chyby. Důležité je se z nich poučit a nevzdávat se! No a jsme zase u té motivace, kterou horko těžko sama dodržuju. také jsem většinu času introvert, takže většinu času

za mě uvidíte rozhovory dělat Ludmilu Horákovou neboli Lili. To je takové sluníčko, které se toho mluvení nebojí. Vždy se snaží postavit za dobrou věc a nemlčí ustrašeně v koutě. Lili absolutně miluje tulíčky a kočičky. Máme také jednu vlastnost společnou. Obě spolu brečíme nad matikou. To jsme to ale dvojka! No nic. Já se tady už utnu, protože bych se tady mohla vypisovat do nekonečna. Předám tady radši slovo dalšímu přírůstku do rodinky redaktorů.

Zdravím veškeré čtenáře Gastronomu! Jmenuji se Tereza Doležalová, ale radši bych byla, kdybyste mě oslovovali Teri (s měkkým i Vás poprosím <3). Jsem studentkou oboru Cestovní ruch a navštěvuji třetí ročník. Ve volném čase si ráda čtu (ať se jedná o můj oblíbený svět Harryho Pottera, Nicka a Charlieho, kouzelný svět Selektce v čele s úchvatnou Americou či svět Simona Snowa), hraju The Sims 4, abych chytila nějakou múzu k psaní (což se bohužel mockrát nestalo :() a především velmi ráda šlofikuju. Nejlepší je v pátek odpoledne si dát šlofíka bez budíku, opravdu, zkuste to někdy. Doma mám dvě kočičky, dospělého kocoura Pižona a malé kotě Delu, kterému nikdo neřekne jinak jak Malá. Velmi často mě buď uvidíte s "typical judgement" výrazem (neberte si osobně) a nebo se záchvaty smíchu, nic mezi tím. Miluju hudbu, děláním playlistů na spotify a

veškeré interakce se sluchátky. Chtěla bych poděkovat Kiki, že si za svého nástupce vybrala právě mě a budu doufat, že si to tu se mnou užijete. To bude nejspíš vše.

Doufám, že Vás s mou kolegyní Eli budeme bavit, aspoň z části tak, jak nás bavily Kiki s Makískem <3.

Poslední překvapení od Kikinky <3

Milí čtenáři, za tu dobu co s Makískem děláme Gastronom, už o nás víte spoustu věcí. Tohle je tedy úkol pro ty nejméně z nejméně. Dokážete ke Kikince a Makískovi přiřadit správné záliby?

